

FILE DE ZIAR

(Costin Popa – 5 mai 2007)

Așa își intitulează Smaranda Oțeanu-Bunea prima antologie de pagini critice și de publicistică muzicală apărută recent în format de lux la Editura Artprint București. Un florilegiu de texte care, în Volumul I, cuprinde scrieri din perioada 1966-1975.

Trebuie observat de la bun început că noua carte se constituie într-un veritabil hronic al vieții muzicale românești din acei ani. Acoperirea manifestărilor artistice, a evenimentelor – concerte simfonice, camerale, recitaluri, spectacole lirice sau de balet – este uriașă. Sunt consemnate stagiunile Filarmonicii, Operei Române și Operei bucureștene, ansamblurilor Radio și, nu în ultimul rând, în teritoriul clasic, Festivalul Internațional George Enescu – edițiile 1970 și 1973. Mai mult decât atât, pana criticului se întinde și asupra muzicii ușoare – nu lipsesc festivalurile de la Mamaia și Brașov -, spectacolelor de revistă, al celor folclorice. Nu trebuie uitate interviurile cu mari personalități române și străine, de la Yehudi Menuhin (două convorbiri!), Leonid Kogan, Philippe Entremont sau Roberto Benzi la Marțian Negrea, Iosif Conta sau Mircea Horia Simionescu, recenziile de carte, medalioanele de compozitor (Tiberiu Brediceanu), anchetele-document naționale și internaționale cu participarea unor prestigioși invitați precum Constantin Bugeanu, Marin Constantin, Marcel Mihalovici sau Dmitri Bașkirov.

Prin formație, Smaranda Oțeanu-Bunea este compozitor și muzicolog. Cu o asemenea solidă și multilaterală pregătire, demersul său critic are un fundament profesional fără reproș și faptul se distinge în fiecare paragraf al cronicilor: analizele sunt derulate profund, pătrund în adâncimile concepției lucrărilor, observația este atentă, minuțioasă în surprinderea fațetelor interpretative și merge la esențe. Nimic nu este conjunctural, nimic nu scapă necomentat, necomparat, neevidențiat, lectorul este plasat în situația de a trăi evenimentul, ca și cum s-ar afla în sala de concert, de spectacol, de a fi orientat în propriile sale evaluări.

Parcurgând interviurile, cititorul nu poate să nu remarce modernitatea abordărilor, în covârșitoare măsură valabile și astăzi: problematica este sesizată cu acuitate, interlocutorii sunt provocați cu întrebări precise, la obiect, vizând tendințele ce animă creația contemporană, promovarea componisticii românești sau instruirea noilor generații de interpreți. Sunt numai câteva exemple.

Smaranda Oțeanu-Bunea a iubit dintotdeauna arta condeiului și o face în continuare cu un talent total ieșit din comun. Stilul său – pe care l-aș numi unic în critica muzicală românească – alert și incitant, de maximă corosivitate, constructiv, cu neașteptate asocieri și metafore, cu șocante epitete și analogii, așa cum îl cunoaștem astăzi, s-a cristalizat în timp iar cartea surprinde bine acest crescendo, această evoluție firească a unui tânăr critic de înalt profesionalism.

Iată și câteva din atractivele titluri (una din „specialitățile” autoarei): **Cu gândul la dirijorii de mâine, Ilustrația muzicală – o artă!, Experiment creator și extravaganță în muzica modernă, Cu Yehudi Menuhin despre permanențele muzicii, Aplauze calde... deși pianul era încuiat, O „fantezie-umoristică” fără fantezie și umor, Când tinerii se adresează tinerilor ș.c.l.**

Structurat cronologic, volumul I din **File de ziar** de Smaranda Oțeanu-Bunea conține peste 150 de articole. Sunt 400 de pagini care se parcurg pe nerăsuflăte. De citit neapărat, în așteptarea volumelor următoare!